

1 תקנות התגמולים לנפגעי פעולות איבה (הוצאות קבורה), התשל"ח-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 7ב ו-21 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ח-1970, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. תשלום מענק להוצאות קבורה

(תיקונים: התשל"ט, התש"ם, התשמ"א, התשמ"ב, התשמ"ג, התשנ"ז)

(א) בני משפחה של נפגע שנפטר כתוצאה מפגיעת איבה (להלן - הנפגע) יהיו זכאים למענק לכיסוי הוצאות הקבורה על סמך הצהרה של אחד מבני המשפחה לגבי גובה ההוצאות, לפי האמור להלן:

(1) אם הנפגע נקבר בישראל - בסכום שלא יעלה על סכום השווה לשכר הממוצע כפי שהיה ב-1 בינואר שקדם ליום הפטירה; חל פיצוי לאחר מכן יוגדל המענק בשיעור הפיצוי; בפסקה זו, "שכר ממוצע" ו "פיצוי" - כהגדרתם בסעיפים 1 ו-2 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995;

(2) אם הנפגע אינו אזרח ישראל או תושב ישראל והוא נקבר מחוץ לישראל - בסכום שלא יעלה על 1,300 דולר של ארצות הברית של אמריקה.

(ב) לענין תקנת משנה (א) ייחשבו כהוצאות קבורה הוצאות המיועדות לאלה, כולן או חלקן:

(1) מודעות אבל;

(2) רכב ליווי;

(3) העברת הגופה מיישוב אחד ליישוב אחר;

(4) הקמת מצבה

(ג) (1)-(2) (בוטלו).

(3) הסכום המתקבל לפי תקנת משנה (א) יעוגל ל-10 השקלים הקרובים.

א1.

אחזקת קבר

2

(תיקון התשס"ה)

(א) נוסף על האמור בתקנה 1, יהיו בני משפחה של נפגע זכאים למענק לכיסוי הוצאות אחזקת מקום הקבורה והמצבה, בסכום השווה לשליש מהשכר הממוצע כמשמעותו בתקנה 1(א).

(ב) המענק ישולם אחת לחמש שנים, החל בתום חמש שנים ממועד הקבורה.

(ג) בהעדר בני משפחה ישולם המענק לפי תקנה זו למי שנשא בהוצאות אחזקת הקבר והמצבה, כנגד קבלות, ובסכום שלא יעלה על סכום המענק האמור בתקנת משנה (א).

2. הוצאות נוספות לבני משפחה של נפגע

(א) לבני משפחה של נפגע שנפטר בחוץ-לארץ, או של נפגע שנפטר בארץ ובני משפחתו מתגוררים בחוץ-לארץ, ישולם לפי קבלות, בנוסף לסכום המשתלם על פי תקנה 1 סכום לכיסוי הוצאות העברת הגופה לישראל או לחוץ-לארץ, לפי הענין.

(ב) לענין תקנת משנה (א) ייחשבו כהוצאות העברת הגופה לישראל או לחוץ-לארץ הוצאות המיועדות לאלה, כולן או חלקן:

(1) שירותים הניתנים על-ידי מכון פתולוגי;

(2) הסעת הגופה לנמל התעופה או לנמל;

(3) העברת הגופה בתחבורה ציבורית בים או באויר ובתוספת הוצאות הנסיעה הלוך וחזור כאמור של מלווה

אחד;

(4) העברת הגופה מנמל התעופה או מהנמל עד למקום מגורי משפחה.

3. סדר העדיפויות

(תיקונים: התשס"א, התשס"ה)

המענקים לפי תקנות אלה ישולמו לבני משפחת הנפגע לפי סדר עדיפות זה:

(1) בן הזוג של הנפגע;

(2) באין בן-זוג - ילדו;

(3) באין בן-זוג וילד - הורה;

(4) באין בן-זוג, ילד או הורה - כל קרוב משפחה אחר שישא בהוצאות הקבורה.

4. ביטול

תקנות התגמולים לנפגעי פעולות איבה (הוצאות קבורה), התשל"ז-1977 - בטלות.

5. תחילה

תחילתן של תקנות אלה ביום א' באדר ב' התשל"ח (10 במרס 1978).

6. השם

לתקנות אלה ייקרא "תקנות התגמולים לנפגעי פעולות איבה (הוצאות קבורה)", התשל"ח-1978."

א' בסיון התשל"ח (6 ביוני 1978)

ישראל כץ

שר העבודה והרווחה

[1.] ק"ת 3865, התשל"ח (29.6.1978), עמ' 1630.

תיקונים: ק"ת 4006, התשל"ט (19.7.1979), עמ' 1611;

ק"ת 4137, התש"ם (16.6.1980), עמ' 1862;

ק"ת 4246, התשמ"א (26.6.1981), עמ' 1153;

ק"ת 4367, התשמ"ב (15.6.1982), עמ' 1209;

ק"ת 4486, התשמ"ג (17.4.1983), עמ' 1162;

ק"ת 5853, התשנ"ז (24.9.1997), עמ' 1244;

ק"ת 6089, התשס"א (22.2.2001), עמ' 483 (תוקף התיקון עד יום 31.1.2003);

ק"ת 6367, התשס"ה (3.2.2005), עמ' 401.

[2.] תוקפה של תקנה זו למשך 6 שנים מיום 1.2.2003. על אף זאת, בתקופה שמיום 1.2.2003 ועד ליום 31.12.2004 יראו

תקנה זו כאילו בתקנת משנה (א) נאמר "לשני שלישים" במקום "לשליש" ובתקנת משנה (ב) נאמר "לעשר שנים" במקום

"לחמש שנים".

